

CARMEN RE-
CITATVM A PETRO A ROTIS
I.V.D. CVM M. HENRICVSE CAR-
DVS NORINBERGENSIS POE-
TICA LAVREA CORO-
NA RETVR.

Quamuis sim studio sacri dicatus
Iuris, me sibi vendicetq; legum
Disciplina, tamen seueriore
Musa seposita, iuuat poësis
Interdum sacra, recreatq; mentem,
Et curas animo leuat grauato.
Maiestas igitur, decusq; Musis
Cum rursum redijt, nitorq; honorq;
Quin grates referant pijs patronis
Quorum subsidio viget Poësis,
Non possunt cohiberier Phaleuci
Versus, Maxmilianus Imperator
Quem virtus merito locauit astra
Inter summa, sciens quod omne punctum
Ferrent vtilibus suaue docti
Commiscere, sacros honore Vates
Ornandos voluit, suiq; CE L T A E
Daphneam caput impedire Laurum

E ij

Iussit

Iussit nam socios Apollinares,
Quos sacri calor vrget ignis, æquè
Phoebea reputauit esse dignos
Lauro, Quin etiam pius futuris
Princeps munera contulit Poëtis,
Testantur sacra priuilegiorum
Hic diplomata quæ reliquit olim,
Sed raros habuit prius Poëtas
Seclum, Vix etenim putatur vñlus
Quisquam Principis optimi fauore,
Porro prouidus Vniuersitatis
Huius Rector, opes perire tantas
Ultra non patitur, videt redisse
Tempus, quo Maro floruit, sacrifq;
Decantator amoris ille Naso
Quocirca literas diu sepultas
In lucem reuocat, petitq; iussu
Confirmarier optimi parentis,
Qui nunc scepta tenet regenda mundi,
Vt dignis sacra ritè conferantur,
Posthac dona viris, nec ambigendum est,
Quin Cæsar faciat quod est rogatus.
Nam Cæsar literas amat, fouetq;
Et Cæsar colit euehitq; doctos,
Fecerunt prius eius id parentes,
Id nati faciunt cum sequentes,

Nam

Nam Rex Æmilius genus Bohemum
Qui sceptro regit optimus paterno,
Ægrotante pio parente, solus
Qui curas patris & graues labores
Sustentat, celebrem sacro poëtæ
Hanc pompam voluit scholæ frequentis,
Ne res ludicra crederetur esse,
Magnorum fieri Virûm Poetam
Clarum iudicio, Pius (secundum
Patrem qui regit orbis Vniuersi
Nutu perpetuo sacroq; molem)
Grates Maximilianus Imperator
Primas promeritus videtur, inde
Vasti Gloria Ferdinandus orbis,
Et tu Maximiliane Ferdinandi
Fili Cælaris, Archidux, Paterq;
Ter foelix patriæ, tuaq; gentis,
Dum stabunt literæ, fluentq; vatum
Venæ, vester honos decusq; stabit,
Nam nullus nisi gratus est Poeta,
Nec te, nec tua facta, nec labores
Quos pro Gymnasio subis molestos,
Rector Magne, scholæ paterq;. nostræ.
Vatum carmina docta præteribunt,
Semper perge sacros fouere vates,
Hi vitam tribuunt suis patronis,

Lauro

Lauro cincte lacra caput Poëta,
Inter præcipuos Ecardi vates
Quos Germania fert habende semper,
Autores volui celebritatis
Quæ decreta tibi est referre versu,
Vt scires quibus ociosus olim
Grates carminibus tuis referres.

EIVSDEM ALIVD A
puero recitatum.

Iam situm ponet Lyra, Barbitosq;,
Grata iam rursum chelys audietur
Iam fides plectri graciles sonori

Tendet Apollo

Nam suum Musis literisq; cultum
Imperatores reuocant Quirini
In sacros aptè sua collocando

Præmia vates,

Seculum felix viget aureumq;,
Nam Patronorum satis & Maronum
Austriæ tellus habet vna, plures

Semper & addit,

Faxit æternæ Deus autor arcis
Vt Viennensis schola iam propager
Quas fouet sancte literas, tenore

Semper eodem,

IN